

Статията изследва случай на съжителство на хора и кафяви мечки в Родопите (Ягодина-Триград), България. Липсата на защитени територии в района, както и увеличаващият се брой кафяви мечки (*Ursus arctos*), водят както до конфликти между хора и мечки, така и до изграждане на механизми и практики, които да насърчат съжителството, при липсата на формални правила, регулиращи съжителството на хора и животински видове. Тези механизми и практики, обаче, биват трансформирани поради въвеждането на защитения статут на кафявата мечка в националното и европейското законодателство. Статията изследва тези динамики посредством случай на относително успешно съжителство. Анализът идентифицира и излага локални механизми на адаптация и опазване на вида, развивани в контекста на съжителството на хора и мечки, както и стратегии за печалба от присъствието на вида в района. По този начин, то е пригодно за съвременните дебати относно въпроса за изграждане на успешно съжителство между хора и диви видове, идентифицирайки фактори, които, в конкретния случай, подпомагат развиването на подходи за съжителство „от долу“, които могат да бъдат тествани или адаптирани към други подобни случаи по света.